

בש"פ 5931/20 - מדינת ישראל נגד באסל חמודה

בבית המשפט העליון

בש"פ 5931/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

באסל חמודה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת במ"ת 23525-07-20 שניתנה
ביום 24.8.2020 על ידי כבוד השופט ג' צפיר

בשם העוררת:

עו"ד ענת גרינבאום

בשם המשיב:

עו"ד אבו אחמד מוסטפא

החלטה

מונח לפניי ערר מטעם המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 24.8.2020 (מ"ת 23525-07-20; כב' השופט ג' צפיר), בה הורה על השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים של מעצר בית מלא; הפקדה כספית; צו עיכוב יציאה מהארץ; איסור יצירת קשר עם מי מעדי התביעה; וערבות צד ג' של כל אחד מהמפקחים.

1. כתב האישום מייחס למשיב עבירות נשיאה והובלת נשק שלא כדין, יריות באזור מגורים, תקיפה סתם ונהיגה בשכרות. על-פי עובדות כתב האישום, שהוכחו לכאורה, המשיב - לו ולמתלונן היכרות מוקדמת - תקף את בנו הקטין

של המתלונן ואת חברו; וכן ירה באמצעות אקדח באוויר בסמוך לביתו של המתלונן. בית המשפט המחוזי הורה על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, וזאת לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן וחוות-דעת מטעם מנהלת האיזוק בעניינו של המשיב. על כך מלינה המדינה. באת-כוח המדינה הדגישה את חומרת העבירות והמסוכנות העולה משימוש בנשק חם; וכן התייחסה לחששות של המתלונן.

2. אכן, ככלל, יש מקום לתת משקל ממשי לשימוש בירי במסגרת בחינת עילת המסוכנות של נאשם בבקשה להורות על מעצר עד לסיום ההליכים. עם זאת, בצדק ציין בית המשפט המחוזי כי יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו. לשם כך, הפנה לתסקיר שירות המבחן אשר המליץ על שחרור העורר באיזוק אלקטרוני, וזאת לאחר שהתרשם בצורה חיובית מהמפקחים המוצעים ומהעובדה כי חרף חומרת השימוש בנשק חם, המשיב ירה באוויר.

קיבלתי לידי חומר אודות המתלונן שתומך בעמדת הסניגורלפיה הוא איננו חושש מהמתלונן ואף השלים עמו. נראה לי כי בנסיבות תיק זה, בהן יש פנים לכאן ולכאן, לא יהיה מקום להתערב בלי לברר נקודה זו במסגרת כלל השיקולים. התמונה בעניינו לא הייתה ברורה. דחיתי את העניין כדי לאפשר למדינה לבדוק את המצב של עד התביעה מטעמה, בהקשר להנ"ל. המדינה לא הוסיפה חומר נוסף בנידון, על אף קבלת ההזדמנות לעשות זאת.

3. בנסיבות אלו, ובכללותן, קשה לומר שנפלה טעות בהחלטת בית המשפט, שמחייבת התערבות. ההחלטה משקפת הפעלת שיקול דעת שיפוטי, תוך התייחסות פרטנית למקרה, למבחן המעשה ומיהות העושה בפריזמה של מעצר עד לסיום ההליכים. תסקיר שירות המבחן, כאמור, אכן תמך בתוצאה זו, ויתר על כן, הוטלו על המשיב תנאים קפדניים של איזוק אלקטרוני.

ואל נשכח כי הגישה האינדיווידואלית של מעצר היא השולטת בשיטה הישראלית. בראייה זו, לא מצאתי עילה משפטית להתערב. הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ג באלול התש"ף (2.9.2020).

ש ו פ ט